

«Orkesterdialogar» heter verket hans som ble uroppført i dag, oversatt til tysk blir det «Orchesterdialoge». Det dreier seg om et oppdrag fra Norsk Musikkforlag A/S og Stavanger Symfoniorkester som henholdsvis utgir og uroppfører verket. Med sine rundt 13 minutter har *Orkesterdialogar* en lengde som tilsvarer en klassisk konsertouvertyre, noe som stiller store krav til de involverte og gjør at verket nesten fremstår som en konsert for orkester.

Det sentrale elementet er det dialogiske samspillet. Denne dialogen utspiller seg først mellom to solister, men utvides etter hvert til i stadig større grad å omfatte hele orkestergrupper.

Vaage har delt inn de ulike konversasjonene i avsnitt *senza misura* der stykket kommer til ro og pusten kommer i fokus som en livseliksir ved at blåserne puster i instrumentene uten å lage toner. Over lange passasjer hever dialogen seg ved hjelp av utholdte liggetoner som gjør at det oppstår kontinuitet og volum på et tonalt nivå. Langsamt, men sikkert blir musikken hissigere med en mer levende rytme frem til den regelrett eksploderer før den hver gang igjen vender tilbake til sitt rolige utgangspunkt.

Som i så mange av sine verker overrasker Knut Vaage også i *Orkesterdialogar* med noe uventet: Like før slutt lysner musikken opp i noen sekunder og åpenbarer homofone, nesten muntre trekk.

Deretter sluttet sirkelen, og materialet fra begynnelsen kommer tilbake. Det virker som om Knut Vaage ved på denne måten å la musikken lysne opp, ønsker å peke nese til dem som vil plassere ham som en kategoriserbar modernist. For nettopp denne passasjen er et logisk resultat av det som har skjedd frem til da. Det er et imponerende og modent verk Knut Vaage presenterer. Dirigenten, Eivind Gullberg Jensen, arbeider tett sammen ikke bare med orkesteret, men også med komponisten, og han var til en viss grad involvert i komposisjonen. De rytmisk avanserte passasjene trekker deg som lytter fremover, bare for å føre deg tilbake til roen gjennom pustingene. Det er ikke de tekniske midlene som gjør *Orkesterdialogar* moderne (effektene av clustere og blåsing av luft, regnes egentlig med til det konvensjonelle), men den logiske strukturen kombinert med suveren orkesterbehandling. Vaage forbinder fordums epoker med et visjonært blikk mot fremtiden.